

Sygn. akt II K 364/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Krukar – Leśniak

Protokolant: Magdalena Sapikowska

przy udziale Prokuratora: Izabeli Tańskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13.01.2015 r., 24.02.2015 r.

sprawy **Y. N.**

córki P. i M. z d. G., ur. (...) na U., nie karanej

oskarżonej o to, że:

W okresie od 01.11.2013r do 10.12.2013r na stacji paliw (...) 1 w miejscowości K., gm. O. wprowadziła do obrotu paliwa ciekłe, w postaci benzyny bezołowiowej (...) o wartości nie większej niż 83 tys. zł niespełniającej wymagań jakościowych w postaci zaniżonej prężności par oraz zaniżonej temperatury destylacji

tj. o czyn z art. 31 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

I. uznaje oskarżoną **Y. N.** za winną popełnienia tego, że w okresie od dnia 1 listopada 2013 r. do dnia 18 grudnia 2013 r. na stacji paliw (...) 1 w miejscowości K., gm. O., wprowadziła do obrotu paliwa ciekłe w postaci 2.429,65 litrów benzyny bezołowiowej(...) o łącznej wartości 13.721,70 złotych, niespełniającej wymagań jakościowych w postaci zaniżonej prężności par oraz zaniżonej temperatury destylacji, przy czym ustala, że czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa, które kwalifikuje z art. 31 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i za ten czyn na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw skazuje ją na karę grzywny w wymiarze 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

II. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza jej 1.000 (jeden tysiąc) złotych opłaty.

Sygn. akt II K 364/14

UZASADNIENIE

Prowadzona przez W. T. firma (...)” jest właścicielem stacji paliw mieszczącej się pod adresem (...). Wszystkimi sprawami związanymi z prowadzeniem stacji zajmuje się Y. N., która jest tam zatrudniona na stanowisku kierownika. Ma ona odpowiednie umocowania do prowadzenia wszystkich spraw i reprezentowania właściciela firmy. Oprócz niej na stacji zatrudnieni są F. D. (1) i M. J., którzy zajmują się obsługą dystrybutorów oraz sprzedają paliwa i innych artykułów zakupionych na stacji.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

- zeznania F. D. (1) k. 86-87, 180-181

- zeznania M. J. k. 101-102, 181
- zeznania W. T. k. 45-47, 98-100, 183
- umowa o pracę k. 76-78

Paliwa na stację w K. zamawiane są zawsze w firmie (...), który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie hurtowego handlu paliwami pod nazwą (...). Paliwa, którymi handluje firma (...) nabywane są w firmie (...) sp. z o.o.” z siedzibą w K.. Po zakupie są one odbierane własnym transportem C. K. (autocysternami) z bazy paliw M. mieszczącej się w M. na terenie N., a następnie rozwożone bezpośrednio do klientów jego firmy na wskazane przez nich stacje paliw. Firma (...) nie posiada bowiem własnych zbiorników paliw, ani też nie dzierżawi takich zbiorników od innych podmiotów.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

- zeznania C. K. k. 83, 182-183
- zeznania W. T. k. 45-47, 98-100, 183
- protokół kontroli wraz z załącznikami dotyczący przedsiębiorcy C. K. k. 61-64

W dniu 16 sierpnia 2013 r. firma (...) zgodnie ze złożonym zamówieniem sprzedała firmie (...)” dwa rodzaje paliw, które zostały dowiezione na stację paliw w K. i przepompowane do odpowiednich zbiorników. Znajdujące się na terenie stacji paliw zbiorniki na paliwo są umieszczone pod ziemią i zabezpieczone kłódką oraz zaworem. Paliwo do nich może być wlewane tylko pod ciśnieniem. Cysterny, które przywożą paliwo są oplombowane. Napełnianie zbiorników odbywa się po zerwaniu przez kierowcę plomby z cysterny. Wśród nabytych w dniu 16 sierpnia 2013 r. paliw znajdowało się m.in. 16.277 litrów benzyny bezołowiowej (...) (...) o wartości 83.543,42 złotych, które zostało przepompowane do podłączonego do dystrybutora zbiornika o pojemności 24.000 litrów. Było to tzw. paliwo letnie, które może być sprzedawane jedynie w okresie od 1 marca do 31 października. W momencie sprzedaży spełniało ono wszystkie wymogi jakościowe.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

- zeznania C. K. k. 83, 182-183
- zeznania F. D. (1) k. 86-87, 180-181
- zeznania M. J. k. 101-102, 181
- zeznania W. T. k. 45-47, 98-100, 183
- protokół kontroli wraz z załącznikami dotyczący przedsiębiorcy W. S. 1 k. 2-37
- protokół kontroli wraz z załącznikami dotyczący przedsiębiorcy C. K. k. 61-64
- faktura za sprzedaż paliw k. 84

Zamówienie na dostarczone w dniu 16 sierpnia 2013 r. na stację paliw w K. paliwa złożyła Y. N.. Określając w zamówieniu ilość paliwa letniego w postaci benzyny bezołowiowej (...) (...) sugerowała się ona ilością tego paliwa sprzedanego w poprzednim roku w okresie obejmującym czas od wakacji do 31 października oraz ówczesnym dużym popytem na to paliwo, który spowodował, że przez okres dwóch tygodni paliwo to nie było w ogóle dostępne w hurtowniach. To oszacowanie okazało się jednak błędne. Po zakończonym okresie wakacyjnym ilość klientów nabywających ten rodzaj paliwa na stacji paliw w K. znacznie się bowiem zmniejszyła i do dnia 31 października 2013 r. nie udało się sprzedać całości pochodzącego z tej dostawy paliwa letniego w postaci benzyny bezołowiowej (...) (...)8.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

- zeznania W. T. k. 45-47, 98-100, 183

Na dzień 1 listopada 2013 r. w zbiorniku pozostało 5.457,65 litrów tego paliwa. Y. N. wiedziała, że znajdujące się w zbiorniku paliwo letnie w postaci benzyny bezołowiowej (...) (...)8 nie może już być od tego dnia sprzedawane. Zamiast niego, zgodnie z obowiązującymi przepisami, od dnia 1 listopada powinno być sprzedawane wyłącznie paliwo zimowe, które posiada parametry przystosowane do występujących zwykle o tej porze roku warunków pogodowych. Mimo tego, Y. N. postanowiła jednak, że pochodzące z dostawy z dnia 16 sierpnia 2013 r. paliwo letnie w postaci benzyny bezołowiowej (...) (...)8 będzie sprzedawane w dalszym ciągu aż do jego wyczerpania. Podejmując taką decyzję miała ona na uwadze, że na początku listopada 2013 r. temperatury powietrza były dodatnie. Nie było wówczas mrozów. Taka temperatura utrzymywała się praktycznie przez cały miesiąc. Dopiero w końcu listopada były trzy dni, w których temperatura osiągała kilka stopni na minusie. Kilkustopniowe temperatury minusowe występowały również przez kilka dni na początku kolejnego miesiąca. Następnie, w pozostałych dniach grudnia 2013 r. temperatury powietrza znowu były dodatnie.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

- zeznania W. T. k. 45-47, 98-100, 183
- rejestry sprzedaży paliw wraz z rozchodem benzyny bezołowiowej (...) k. 174
- wykaz elementów meteorologicznych opracowany przez (...) k. 175-178

W dniu 10 grudnia 2013 r. pracownicy (...) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej K. K. i A. U. przeprowadzili kontrolę na stacji paliw w K.. Pobrali oni ze zbiornika paliwa, w którym znajdowało się 3.558 litrów oferowanej do sprzedaży benzyny bezołowiowej (...) (...)8, próbkę w ilości 4,8 litra oraz próbkę kontrolną w takiej samej ilości. W wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych pobranej próbki tego paliwa ustalono, że nie spełnia ono wymagań jakościowych dla paliw ciekłych określonych w obowiązujących przepisach prawnych. Paliwo to miało:

- zaniżoną prężność par, która wynosiła 56,2 kPa przy wymaganiach jakościowych w okresie zimowym od $\geq 60,0$ kPa do $\leq 90,0$ kPa (przy tolerancji dla $\geq 60,0 - 1,3$, a dla $\leq 90,0 + 1,5$ kPa) oraz
- zaniżoną temperaturę destylacji, która do temperatury 70°C odparowywała do 19,8% (V/V) przy wymaganiach jakościowych w okresie zimowym od $\geq 22,0\%$ (V/V) do $\leq 50,0\%$ (V/V), (przy tolerancji dla $\geq 22,0\%$ (V/V) - 1,6, a dla $\leq 50,0\%$ (V/V) + 1,6).

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

- zeznania K. K. k. 55-58, 69-70, 181-182
- zeznania A. U. k. 71-72, 182
- zeznania W. T. k. 45-47, 98-100, 183
- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 1
- protokół kontroli wraz z załącznikami dotyczący przedsiębiorcy W. S. 1 k. 2-37
- rejestry sprzedaży paliw wraz z rozchodem benzyny bezołowiowej (...) k. 174

W dniu 18 grudnia 2013 r. pracownicy (...) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej K. K. i A. U. ponownie przeprowadzili kontrolę na stacji paliw w K.. Przekazali oni Y. N. jeden egzemplarz protokołu badań laboratoryjnych pobranej w dniu 10 grudnia 2013 r. próbki paliwa zawierający uzyskane w tych badaniach wyniki. Y. N. sporządziła

wówczas pisemne oświadczenie, w którym działając w imieniu przedsiębiorcy – firmy (...)”, zrezygnowała z prawa do badania pobranej w dniu 10 grudnia 2013r. próbki kontrolnej tego paliwa. Złożyła ona ponadto wyjaśnienia na temat niewłaściwej jakości paliwa oferowanej do sprzedaży na prowadzonej przez nią stacji paliw, w tym w szczególności odnośnie pochodzenia tego paliwa i przedłożyła dokumenty dotyczące jego zakupu. Z uwagi na to, że oferowane do sprzedaży na stacji paliw w K. paliwo w postaci benzyny bezołowiowej (...)8 nie spełniało określonych prawem norm jakościowych (...) Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał w dniu 18 grudnia 2013 r. decyzję zarządzającą wycofanie z obrotu tego paliwa w pozostałej znajdującej się w zbiorniku ilości tj. 3.082 litrów. Paliwo to została wypompowane ze zbiornika i przelane do innego, który nie był podłączony do żadnego dystrybutora.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

- zeznania K. K. k. 55-58, 69-70, 181-182
- zeznania A. U. k. 71-72, 182
- zeznania F. D. (1) k. 86-87, 180-181
- zeznania M. J. k. 101-102, 181
- zeznania W. T. k. 45-47, 98-100, 183
- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 1
- protokół kontroli wraz z załącznikami dotyczący przedsiębiorcy W. S. 1 k. 2-37
- rejestry sprzedaży paliw wraz z rozchodem benzyny bezołowiowej (...) k. 174

W celu weryfikacji twierdzeń Y. N. o pochodzeniu oferowanego do sprzedaży na stacji paliw w K. paliwa niespełniającego wymogów jakościowych w dniu 27 stycznia 2014 r. pracownicy (...) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej A. U. i T. W. przeprowadzili kontrolę w firmie (...). W dniu 29 stycznia 2014 r. kontrola była kontynuowana jednoosobowo przez A. U..

Dowód: - zeznania K. K. k. 55-58, 69-70, 181-182

- zeznania A. U. k. 71-72, 182
- zeznania C. K. k. 83, 182-183
- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 1
- protokół kontroli wraz z załącznikami dotyczący przedsiębiorcy C. K. k. 61-64

W związku z wynikami przeprowadzonej na stacji paliw w K. kontroli przez pracowników (...) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej Y. N. została ukarana przez swojego pracodawcę karą nagany.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

- zeznania W. T. k. 45-47, 98-100, 183
- umowa o pracę k. 76-78

Y. N. jest narodowości u.. Obecnie ma ona 62 lata. Jest wdową. Ma jedno dorosłe dziecko. Ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest technologiem żywienia zbiorowego. Pracuje jako kierownik na stacji paliw, z czego otrzymuje dochód w wysokości 2.100 złotych. Nie była wcześniej karana.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

- umowa o pracę k. 76-78
- dane o osobie k. 111
- dane o karalności k. 112, 141

Przesłuchana w charakterze podejrzanej Y. N. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień. Odpowiadając na pytania podała, że jest możliwość sprawdzenia ile i jakiego paliwa sprzedali w okresie od listopada do grudnia 2013 r., ale trzeba by zliczyć raporty. Na pewno sprzedali mniej paliwa jak zakupili w sierpniu ponieważ nie mieli benzyny (...). Zbiornik był pusty. Dopiero zakupili te 16 tysięcy litrów za kwotę około 83 tysięcy złotych i sprzedali od sierpnia 2013 r. do grudnia 2013 r. około 13 tysięcy litrów tego paliwa. Nie mieli zapasu tej benzyny.

Również na rozprawie przed Sądem Y. N. oświadczyła, że przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Kwestionowała jedynie wysokość wskazanej w zarzucie wartości paliwa, które wprowadziła do obrotu. Wyjaśniła, że to paliwo w większości sprzedali. Kwota 83 tysiące złotych dotyczy całej dostawy, a oni część sprzedali, pozostało około 5 tysięcy litrów. Sprzedawali po 2 tysiące litrów, potem po 500 litrów, bo dystrybutor się popsuł oraz ruch się zmniejszył i dlatego tak zostało. Latem nie było paliwa (...) przez dwa tygodnie, więc zamówili następną dostawę, żeby im przywieźli więcej, bo byli pewni, że sprzedadzą do 1 listopada. Około 5 tysięcy litrów paliwa letniego zostało. Chciała je sprzedać, bo nie było mrozu, nie było minusowych temperatur, a oni zawsze mają dobre paliwo. Wiedziała, że nie można sprzedawać takiego paliwa, ale myślała, że nie będzie z tego żadnej szkody. Podała, że w zarzucie nie zgadza się ilość i kwota 83 tysięcy złotych, która jest kwotą za całą dostawę, która była w sierpniu. Było 16 tysięcy litrów w dostawie, a około 5 tysięcy litrów została od 1 listopada do grudnia.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej k. 108-110, 115-117, 145-146

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina oskarżonej w zakresie zarzucanego jej czynu nie budzą wątpliwości.

Y. N. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i potwierdziła, że wprowadziła do obrotu paliwo nie spełniające wymogów jakościowych, co korespondowało z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w tym w szczególności z zeznaniami dokonujących kontroli na stacji paliw w K. K. K. i A. U. oraz wynikami przeprowadzonej przez nich kontroli znajdującymi odzwierciedlenie w sporządzonej w związku z tą kontrolą dokumentacji. Oskarżona wytłumaczyła ponadto co było przyczyną takiego stanu rzeczy podając, że w związku ze spadkiem liczby klientów zamawiających ten rodzaj paliwa jej oszacowanie co do ilości zamówionego paliwa letniego, które miało być sprzedane do końca października, okazało się błędne. Y. N. wyjaśniła też jakie były motywy jej działania wskazując, że nie było wówczas mrozów i nie myślała, że może to spowodować powstanie jakiejś szkody. Jak wynikało z opracowanego przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w G. wykazu temperatur dla miejscowości K. na początku listopada, gdy oskarżona podejmowała decyzję o dalszej sprzedaży paliwa letniego, które nie spełniało już wymogów jakościowych, rzeczywiście nie występowały ujemne temperatury powietrza. Stan taki utrzymywał się przez okres prawie całego miesiąca. Pod koniec listopada wystąpiły jednak trzy dni, w których temperatury powietrza wynosiły kilka stopni poniżej zera. Mimo to w jednym z tych dni (27.11) paliwo to było sprzedawane. Podobna sytuacja wystąpiła na początku kolejnego miesiąca, gdy przez pięć dni znowu temperatury powietrza wynosiły kilka stopni poniżej zera. Także wówczas, tj. podczas czterech z tych pięciu dni, paliwo to było sprzedawane (2.12, 4.12, 7.12, 8.12). Również zatem wtedy, gdy występowały mrozy Y. N. nie wstrzymywała sprzedaży paliwa letniego.

Jak już wskazywano powyżej, w złożonych wyjaśnieniach oskarżona przyznała się do wprowadzenia do obrotu paliwa niespełniającego wymogów jakościowych. Kwestionowała jedynie wysokość zarzucanej jej wartości tego paliwa.

Podawała ona, że kwota 83.000 złotych stanowiła zapłatę za całą dostawę zamówionego w dniu 16 sierpnia 2013 r. paliwa w postaci benzyny bezołowiowej (...)8 w łącznej ilości 16.277 litrów. Było to tzw. paliwo letnie, które zgodnie z jej oszacowaniem miało zostać w całości sprzedane do końca października. Tymczasem okazało się, że na dzień 1 listopada, od której to daty powinno być już sprzedawane paliwo zimowe, paliwa letniego w postaci benzyny bezołowiowej (...)8 zostało około 5 tysięcy litrów. To z tej pozostałej w zbiorniku części pochodziło paliwo, które nie spełniało wymogów jakościowych, jako że było paliwem letnim, a nie zimowym i które wbrew obowiązującym przepisom wprowadziła do obrotu. W tym zakresie z wyjaśnieniami Y. N. w pełni korespondują zeznania C. K., w firmie którego zostało złożone zamówienie na wskazane wyżej paliwo i które zgodnie ze złożonym zamówieniem zostało dostarczone na stację paliw w K., jak również dokumenty dotyczące kontroli przeprowadzonej u tego przedsiębiorcy oraz dokumenty dotyczące sprzedaży tego paliwa. Ponadto wyjaśnienia oskarżonej znajdują też oparcie w dowodach z dokumentów sporządzonych na stacji paliw w K. w postaci rejestrów sprzedaży paliw oraz rozchodu benzyny bezołowiowej (...), z których wynika, że na dzień 1 listopada 2013 r. w zbiorniku pozostało dokładnie 5.457,65 litrów tego paliwa, czyli tyle ile oskarżona szacunkowo podawała w swoich wyjaśnieniach (około 5 tysięcy litrów).

Mając na uwadze powyższe, Sąd w przeważającej większości uznał za wiarygodne wyjaśnienia Y. N., jako że znajdowały one oparcie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Za niewiarygodną Sąd uznał jedynie tą część wyjaśnień oskarżonej, w której podawała, że w okresie, kiedy było sprzedawane paliwo nie spełniające wymogów jakościowych (letnie zamiast zimowego) nie występowały mrozy. W tym zakresie jej twierdzeniom przeczy bowiem wykaz temperatur występujących w tym okresie w miejscowości K. zawarty w opracowaniu Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej w G..

W pełni za wiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania pracowników (...) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej, którzy przeprowadzali kontrolę na stacji paliw w K.. K. K. i A. U. opisali przebieg kontroli oraz podali jakie były wyniki uzyskane po przeprowadzeniu badań laboratoryjnych pobranej przez nich podczas kontroli próbki paliwa. Wskazali oni, że paliwo to nie spełniało norm jakościowych w dwóch parametrach (zaniżona prężność par i zaniżona temperatura destylacji) i podali o ile te normy były przekroczone. Wskazali również, że oskarżona po zapoznaniu się z wynikami badań laboratoryjnych zrezygnowała z badań pobranej przez nich próbki kontrolnej paliwa. Z zeznaniami świadków w pełni zaś korespondowały wyjaśnienia Y. N., jak również dowody z dokumentów dotyczące przeprowadzonych badań laboratoryjnych pobranej próbki, z których wynikało jakich konkretnie wymogów jakościowych to paliwo nie spełniało.

W konsekwencji powyższego, zeznaniom K. K. i A. U. należało dać w pełni wiarę.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania C. K., w których wskazał on pochodzenie oferowanego do sprzedaży na stacji paliw w K. paliwa niespełniającego wymogów jakościowych i podał, że w momencie sprzedaży tego paliwa przez jego firmę firmie (...)", tj. w sierpniu 2013 r. spełniało ono wszystkie wymogi jakościowe, miało atest i odpowiednie świadectwo jakości. Wy tłumaczył też, że późniejsze nie spełnianie wymogów jakościowych przez to paliwo nie wynikało z jego złej jakości tylko z tego, że było ono oferowane do sprzedaży na stacji paliw w K. w okresie zimowym, podczas gdy było to paliwo letnie i mogło być ono sprzedawane tylko do końca października. Treść jego zeznań znajdowała zaś w pełni oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym tak o charakterze osobowym w postaci wyjaśnień oskarżonej, jak i dokumentarnym w postaci dowodów nabycia i sprzedaży paliwa oraz dokumentacji sporządzonej podczas przeprowadzonej w jego firmie kontroli.

W tym stanie rzeczy, zeznania świadka należało więc uznać za wiarygodne.

W ocenie Sądu brak było także podstaw by odmówić wiarygodności zeznaniom pracowników stacji oraz prowadzącego firmę, która jest właścicielem stacji paliw w K..

Zarówno F. D. (1), jak i M. J., którzy zajmowali się obsługą dystrybutorów oraz sprzedają paliwa i innych artykułów zakupionych na stacji, zgodnie zeznali, że nie wiedzieli ani skąd pochodziło paliwo, które było sprzedawane na stacji, ani jaki był jego rodzaj. Świadkowie nie wiedzieli nawet, że występują różne rodzaje tego samego paliwa (letnie i zimowe). Oświadczyli oni, że wszystkimi sprawami związanymi z zamawianiem paliw na stację zajmuje się

wyłącznie oskarżona, która jest tam zatrudniona na stanowisku kierownika. W tym zakresie zeznania świadków w pełni korespondowały z wyjaśnieniami Y. N. oraz z zeznaniami W. T., który potwierdził, że wszystkimi sprawami związanymi z prowadzeniem stacji paliw zajmuje się w jego imieniu oskarżona, która jest zatrudniona w jego firmie na umowę o pracę na stanowisku kierownika stacji. Zeznał on, że nic nie wiedział o tym, że na stacji, której właścicielem jest prowadzona przez niego firma po 31 października 2013 r. było sprzedawane paliwo letnie. Y. N. nie informowała go o tym. Dodał, że wyciągnął on wobec niej konsekwencje służbowe i została ona ukarana karą nagany.

Mając na uwadze powyższe, zeznaniom F. D. (2), M. J. oraz W. T. należało dać w pełni wiarę.

Za wiarygodne, choć nie mające znaczenia z punktu widzenia dokonanych ustaleń faktycznych, Sąd uznał z kolei zeznania P. J., który nie był nigdy pracownikiem stacji paliw w K. i nie miał żadnej wiedzy na temat tego jakie paliwo było tam sprzedawane.

Za wiarygodne Sąd uznał też dowody z dokumentów zgromadzone w sprawie, w tym w szczególności w postaci protokołów z przeprowadzonych kontroli i badań laboratoryjnych, dokumentów dotyczących nabycia i sprzedaży paliwa w postaci benzyny bezołowiowej (...) (...)8 znajdującej się na stacji paliw w K. oraz wykazu elementów meteorologicznych opracowanego przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w G.. Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, nie zgłaszano co do nich zastrzeżeń, a Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, które by uzasadniały wątpliwości, co do ich wiarygodności.

Reasumując należy stwierdzić, że analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego wykazała sprawstwo Y. N. w zakresie zarzucanego jej czynu.

Przepis art. 31 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw penalizuje m.in. wprowadzanie do obrotu paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie. Wymagania te zostały ogólnie określone przez ustawodawcę w przepisie art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w którym wskazano, że paliwa wprowadzane do obrotu powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Natomiast szczegółowo, wymagania te zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, wydanym na podstawie zawartej w art. 3 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw delegacji ustawowej.

Oskarżona przyznała, że wprowadziła do obrotu paliwo nie spełniające wymogów jakościowych. Bezsprzeczne było zatem, że swoim zachowaniem wyczerpała ona znamiona omawianego przepisu. Sąd zmienił jednak częściowo opis zarzucanego Y. N. czynu w ten sposób, że po pierwsze ustalił, że oskarżona zarzucanego jej czynu dopuściła się w okresie od 1 listopada 2013 r. do 18 grudnia 2013 r., a nie jak błędnie wskazano w akcie oskarżenia, że do 10 grudnia 2013 r. W dniu 10 grudnia 2013 r. pracownicy (...) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej tylko bowiem przeprowadzili kontrolę na stacji paliw w K. i pobrali próbkę paliwa oraz próbkę kontrolną. Natomiast paliwo, które jak się później okazało w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych, niespełniające wymogów jakościowych po tej dacie dalej było wprowadzane do obrotu przez oskarżoną. Zostało ono wycofane z obrotu dopiero po wydaniu w dniu 18 grudnia 2013 r. przez (...) Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzji zarządzającej wycofanie z obrotu tego paliwa w pozostałej znajdującej się w zbiorniku ilości tj. 3.082 litrów. Dopiero wówczas paliwo to zostało wypompowane ze zbiornika i przelane do innego, który nie był podłączony do żadnego dystrybutora.

Po drugie Sąd na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów (rejestrów sprzedaży paliw oraz rozchodu benzyny bezołowiowej (...)) ustalił jaka była łączna ilość (2.429,65 litrów) oraz wartość (13.721,70 złotych) wprowadzonego do obrotu przez Y. N., we wskazanym wyżej okresie czasu, paliwa niespełniającego wymogów jakościowych.

Ponadto Sąd oceniając okoliczności sprawy uznał, że czyn oskarżonej należało zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w ust. 4 art. 31 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Dokonując takiej kwalifikacji prawnej Sąd miał w pierwszej kolejności na uwadze, poczynione dopiero na etapie postępowania sądowego, ustalenia w zakresie ilości i wartości wprowadzonego do obrotu przez Y. N. paliwa niespełniającego wymogów jakościowych, które to wartości obiektywnie nie były wysokie. Następnie Sąd wziął też pod uwagę to, że wprowadzone do obrotu paliwo nie spełniało wymogów jakościowych jedynie w zakresie dwóch spośród kilkunastu parametrów wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych i że przekroczenie norm tych dwóch parametrów także było niewielkie.

W konsekwencji powyższego, Sąd uznał, że czyn oskarżonej należało zakwalifikować z art. 31 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. jako wypadek mniejszej wagi.

Wymierzając Y. N. karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 i następnych k.k.

Przy określaniu wymiaru kary za przestępstwo przypisane oskarżonej, Sąd wziął pod uwagę stopień winy Y. N. i społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wyłączających, ani ograniczających winę oskarżonej. Społeczną szkodliwość czynu Y. N. Sąd ocenił jako dużą. Oskarżona miała pełną świadomość, że pozostałe w zbiorniku paliwo letnie w postaci benzyny bezołowiowej (...) 98 po 31 października nie może już być sprzedawane, a mimo to nie wstrzymała jego sprzedaży. Tłumaczyła to tym, że nie było wówczas mrozów i nie myślała, że może to spowodować powstanie jakiejś szkody. Y. N. nie wstrzymała jednak sprzedaży tego paliwa również gdy pogoda się zmieniała tj. w dniach, w których występowały ujemne temperatury powietrza. Zarówno zatem sposób jej działania, jak i motywacja nie zasługiwały na uwzględnienie. Wprawdzie brak jest jakichkolwiek danych by jej działanie spowodowało jakies ujemne następstwa, niewątpliwe jednak zagrożenie wystąpienia takich następstw istniało, zwłaszcza gdy paliwo to było sprzedawane w dniach, gdy temperatury powietrza były ujemne.

Przy określaniu wymiaru kary Sąd wziął jednak pod uwagę również dotychczasowy sposób życia Y. N., jej właściwości i warunki osobiste. Na korzyść oskarżonej niewątpliwie przemawia w tym zakresie fakt, że nie była ona dotychczas karana, okoliczność ta ma tym większe znaczenie, że nie jest ona już osobą młodą. Jako okoliczność dla niej korzystną należy uznać również to, że prowadzi ustabilizowany tryb życia, ma rodzinę, pracuje zarobkowo. W dodatku z popełnionego przestępstwa nie osiągnęła ona osobiście żadnej korzyści majątkowej. Nie można również zapominać o tym, że od początku przyznawała się ona do popełnienia zarzucanego jej czynu i szczegółowo opisała okoliczności jego popełnienia oraz podała motywy jakie nią kierowały.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, że karą odpowiednią dla Y. N. będzie kara grzywny w minimalnej wysokości 10.000 złotych.

Określając wysokość kary grzywny Sąd miał na uwadze, że oskarżona do tej pory nie wchodziła w konflikt z prawem i prowadziła ustabilizowany tryb życia. Zdaniem Sądu uzasadnia to przekonanie, że pomimo wymierzenia jej kary grzywny w minimalnej przewidzianej przez ustawodawcę wysokości, kara ta spełni swoje cele zapobiegawcze w stosunku do Y. N. i w przyszłości będzie ona przestrzegała porządku prawnego i nie popełni więcej przestępstwa. W ocenie Sądu kara ta będzie także stanowić dla oskarżonej realną, a zarazem wystarczającą (uwzględniając stopień jej winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu) dolegliwość przypominającą jej o nieopłacalności popełniania przestępstw, a tym samym spełni ona również swoje cele wychowawcze wobec Y. N.. Dodatkowo analizując sytuację majątkową oskarżonej Sąd uznał, że wymierzona w tej wysokości kara grzywny, mimo jej niedużych dochodów, nie będzie stanowić dla niej obciążenia niemożliwego do spełnienia. Y. N. otrzymuje wprawdzie nieduży, ale stały dochód z tytułu wykonywanej pracy zawodowej i nie ma nikogo na utrzymaniu, ani nie ciąży na niej inne zobowiązania finansowe.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. oraz przepisów ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223), zasądzając od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierzył jej 1.000 złotych tytułem opłaty.